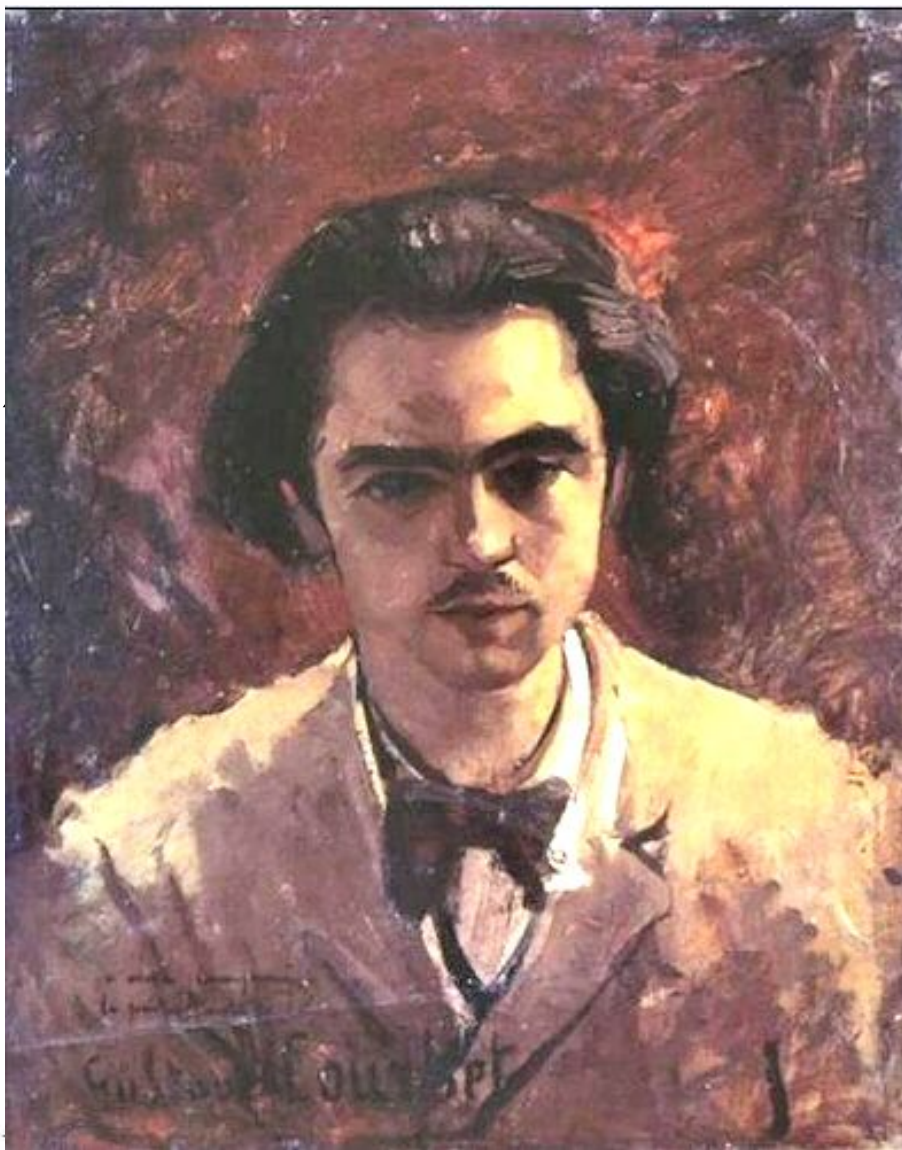

Поль Верлен

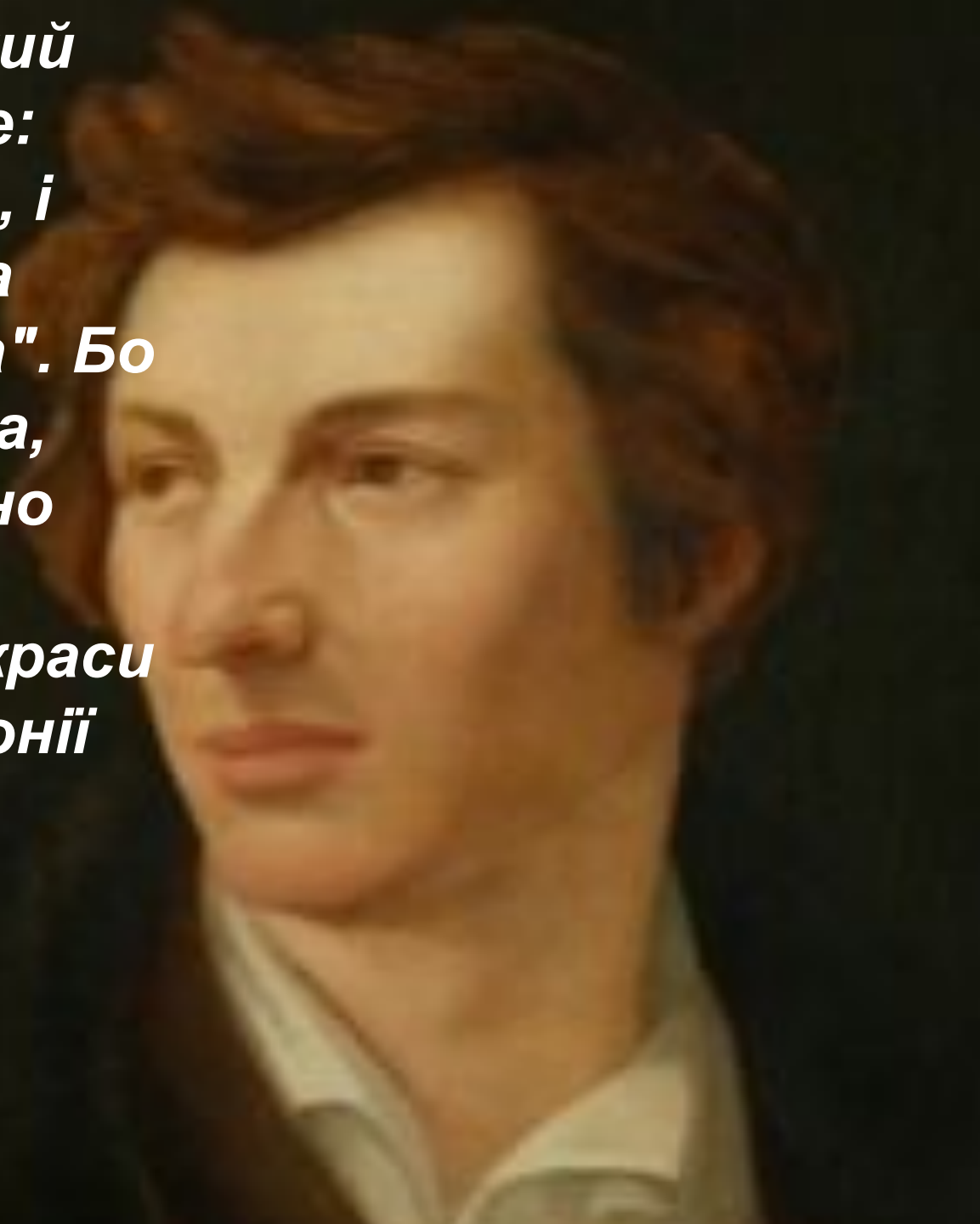
Чи гість минулих я століть,
Чи того віку, що прибуде ?-
Але востаннє, добрі люди,
За мене Господа моліть.

П.Верлен

• **видатний
оет, людина,
у вічному
якої боролися
а страждала,
іялась, шукала
сце у житті.**

- *Як сказав німецький поет Генріх Гейне: "Світ розколовся, і тріщина пройшла крізь серце поета". Бо поет — це людина, котра надзвичайно тонко і глибоко відчуває, прагне краси і гармонії — гармонії світу, людських відносин.*

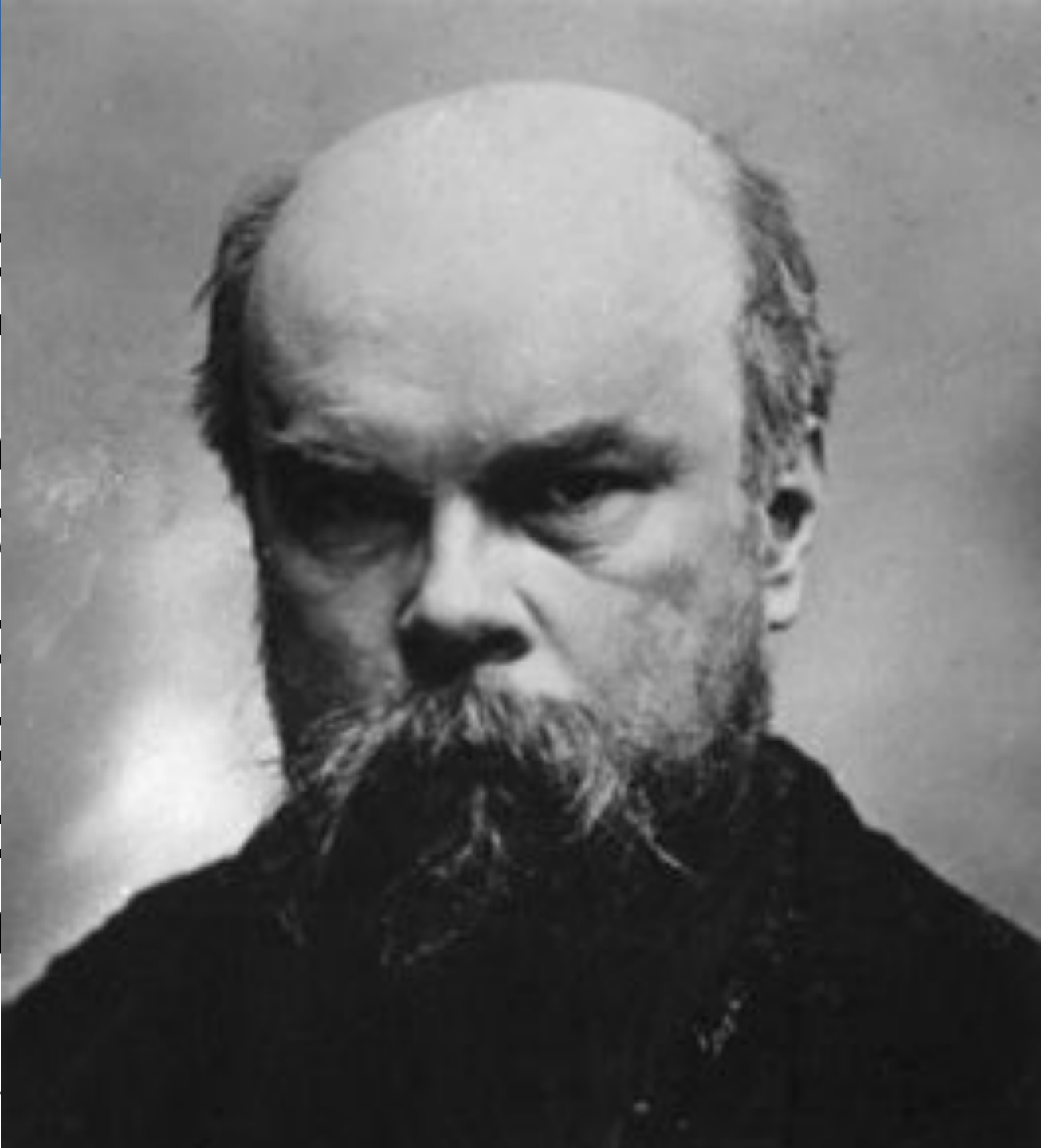

• Ось чому будь-який відступ від цієї гармонії — зло, фальш, жорстокість, бездуховність — боляче вражають серця митців і народжують вірші. В одних — гнівні та тривожні, з в інших — повні відчаю та туги.

- **Звернемося до Верлена: "можна при чаклуна. Г що виблис косуваті с ніс із ширс жорстка, борода..."**
-

**нника
ого
наибільш
шого,
льш
авжнього
етів".**

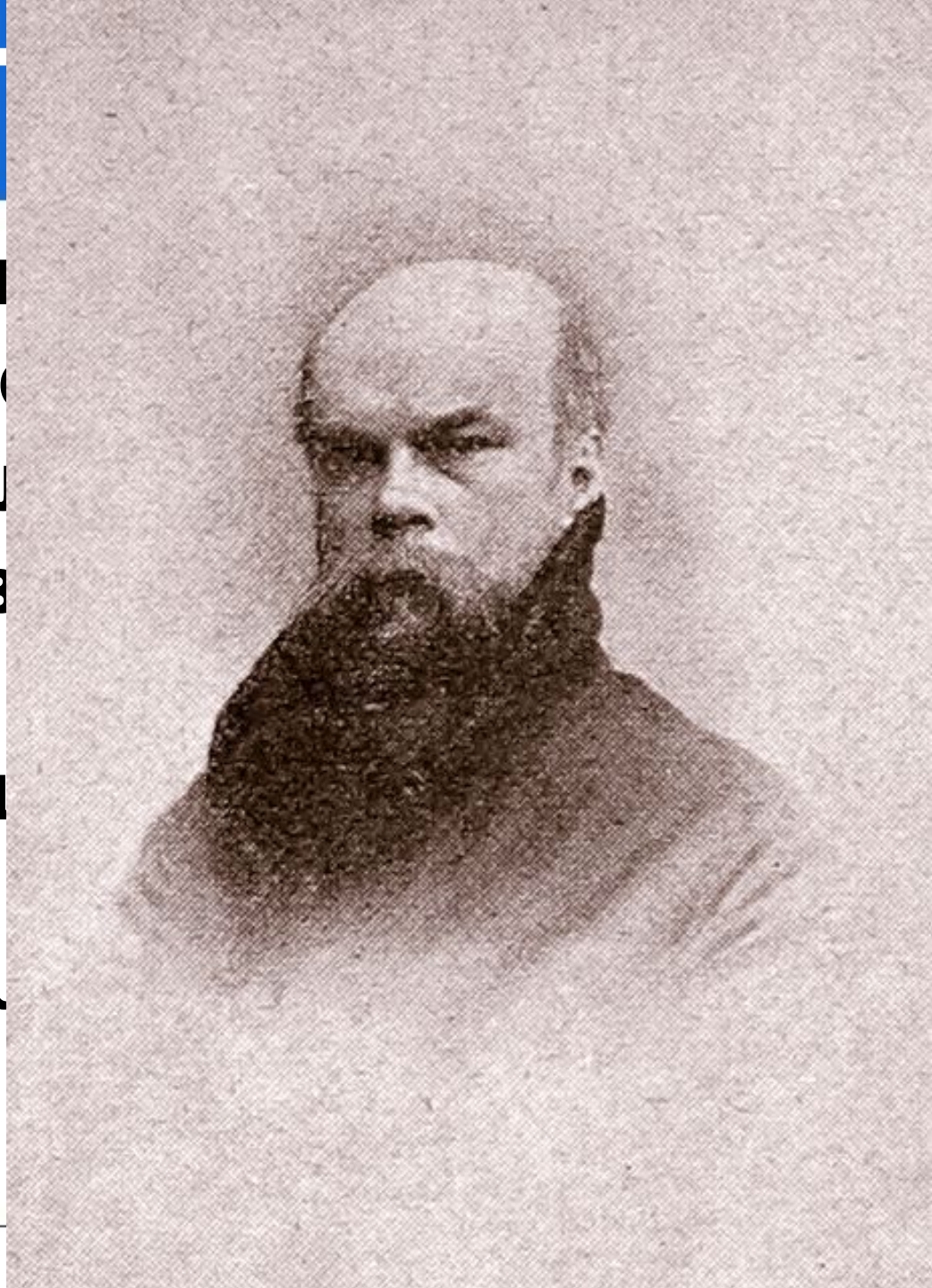
Біо

Що відомо нам про життя П. Верлен, падіння, добропо ув'язнення, захо Комуною і пошу богеми і безприт Пристрасний і не чутливий і надз постійно шукав долі, виливаючи самотність у вір

Біог

Поль Верлен — найвідоміший поет цього періоду світової літератури, який поєднувала в собі поетичну обдарованість і трагічну долю. Життєвий шлях перетворився на драму страждання, прич

Мец

ПОЛЬ ВЕРЛЕН

СТИХИ

ВЫБРАННЫЕ И ПЕРЕВЕДЕННЫЕ
ФЕДОРОМ СОЛОГУБОМ

ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ

ИСПРАВЛЕННОЕ И ДОПОЛНЕННОЕ

КНИГОИЗДАТЕЛЬСТВО «ПЕТРОГРАД»

ПЕТРОГРАД — МОСКВА

1923

Rimbaud
Verlaine

(Total Eclipse)

*Un film d'Agneszka Holland, avec Leonardo Di Caprio,
David Thewlis, Romane Bohringer, Dominique Blanc*

Waltz

Quantität 12. 6.

Chor

Piano

Artchive.com

Біо

У вересні 1871 р. В себе А.Рембо, що занепад. Він втікає молоду дружину з поети блукають пі відвідують сперш Англію, знову пов Ця невдала спроб закінчується траге під час сварки Вер револьвера, поран

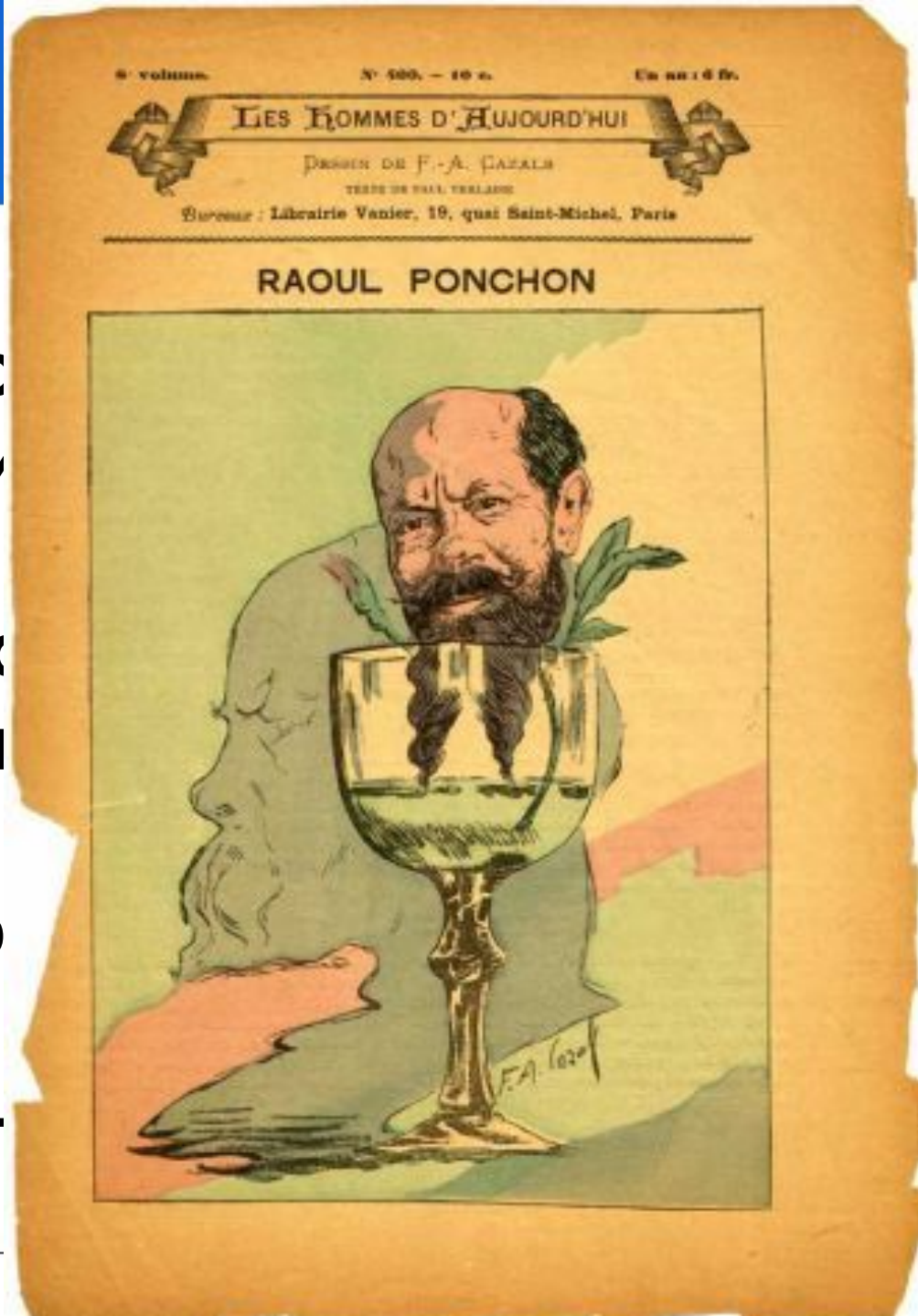

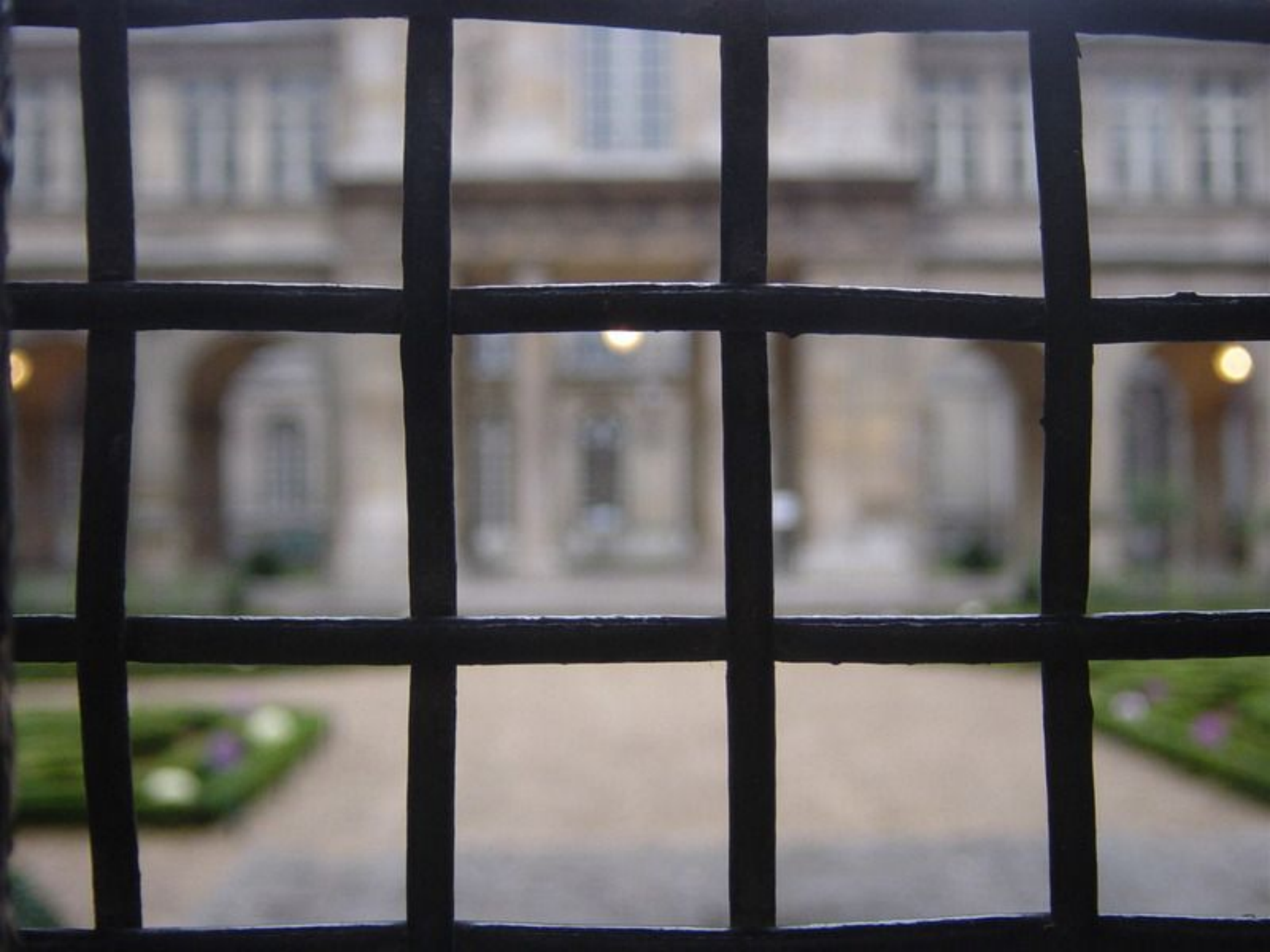
VERI.AINE, absinth kadehinin onunde

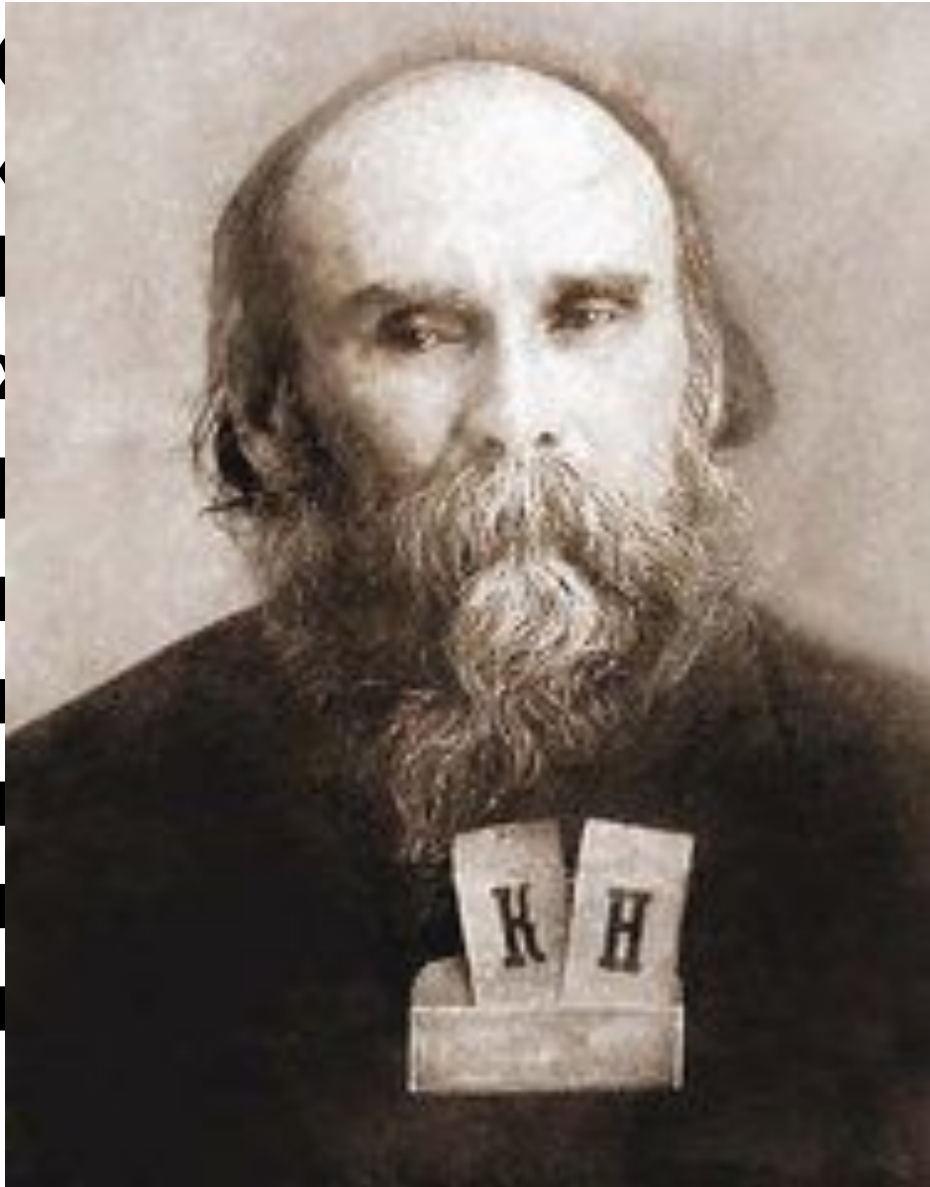
Біог

Але перешкодою на знов ставали алкогс в'язниці. Верлен зли перетворюється на який майже постійно перебувати в лікарн слава, яка прийшла став одним із кумир покоління, нічим не зупинити процес за

Біографія

контраста де Ліля
ний і хворий
1896 р. у маленькій

гом. Він і жив, як
надії на щасливе
равдилися. Бився
иці. Визнання
ого творами
реного митця.

Handwritten initials or mark at the top center of the page.

Fragment of handwritten text on the left side of the page, partially obscured by other papers.

Fragment of handwritten text at the top of the page, partially obscured by other papers.

Main body of handwritten text in a cursive script, covering the central portion of the page.

Fragment of handwritten text on the right side of the page, partially obscured by other papers.

Handwritten text at the bottom of the page, including the word "Mawai" and a signature.

Handwritten text at the bottom left of the page, including "D.S." and "I over my mother Bac!!!".

«Поетичне мистецтво»

*Найперше — музика у слові!
Бери ж із розмірів такий,
Що плине, млистий і легкий,
А не тяжить, немов закови.
Не клопочись добором слів.
Які б в рядку без вад бриніли,
Бо наймиліший спів — сп'янілий:
Він невиразне й точне сплів.*

«Поетичне мистецтво»

*В нім — любий погляд з-під вуалю,
В нім — золоте тремтіння дня
Й зірок осіння метушня
На небі, скутому печаллю,
Люби відтінок і півтон.
Не барву — барви нам ворожі:
Відтінок лиш єднати може
Сурму і флейту, мрію й сон.*

«Поетичне мистецтво»

*Винищуй дотепи гризкі ті,
Той ум жорстокий, ниций сміх.
Часник із кухонь тих брудних —
Від нього плач в очах блакиті.
Хребет риторичі скрути
Та ще як слід приборкай рими:
Коли не стежити за ними,
Далеко можуть завести.*

«Поетичне мистецтво»

*Хто риму вигадав зрадливу?
Дикун чи то глухий хлопчак
Скував за шаг цей скарб, що так
Під терпугом бряжчить фальшиво
Так музики ж всякчас і знов!
Щоб вірш твоїй завше був крилатий
Щоб душу поривав — шукати
Нову блакить, нову любов,*

«Поетичне мистецтво»

*Щоб мчав, де далеч не похмура,
Де чари діє вітерець,
Де пахне м'ята і чебрець...
А решта все — література.*

У 1874 році Верлен написав знаменитий вірш "Пошук мистецтва". Проте опублікувати йому вдалося лише у листі до друга. Уперше твір був надрукований в журналі "Модерн", а згодом увійшов до збірки Верлена "Давні вірші".

У його вірші йдеться і про символізм (прагнення сягнути інших небес, тобто світу втаємниченого і прекрасного), і про імпресіонізм (тяжіння до передачі "пейзажу душі" — настрою, його найтонших відтінків і нюансів).

Втім, сам Верлен зауважував, що не слід сприймати його вірш як новий догмат, нову естетичну програму.

Особливості поетики П.Верлена

1. Модернізм. поет став новатором у поетичному мистецтві. Його поезія відноситься до такого літературного напрямку як модернізм.

Що ж таке **модернізм**? (Модернізм — (від фр. — сучасний, найновіший) — загальна назва літературно-мистецьких тенденцій, що виникли у європейських літературах на межі XIX — XX ст.)

Які загальні риси європейського модернізму?

- 1. особлива увага до внутрішнього світу особистості;**
 - 2. орієнтація на вічні закони філософії буття і мистецтва;**
 - 3. надання переваги творчій Інтуїції;**
 - 4. схильність до містицизму, підсвідомості;**
 - 5. пошук нових форм у мистецтві;**
 - 6. прагнення віднайти вічні ідеї, що можуть перетворити світ за законами краси і мистецтва.**
-

2. Сугестивна лірика. Ще одна особливість творчості Верлена — сугестивна лірика (лат. — натяк, навіювання). Слово у поета діє не стільки своїм прямим значенням, скільки смисловим ореолом, який «навіває» інші настрої. Сугестія наближає Верлена до символістів, бо як такого символу в ліриці його немає.

3. Імпресіонізм і символізм — це течії модернізму. Тому, характеризуючи П. Верлена як модерніста, його сучасник поет-теоретик Банвіль писав йому; «Часом ви, можливо, плаваєте так близько від меж поезії, що ризикуєте потрапити в музику. Хто знає, може, ви й маєте рацію».

4. Мелодійність. Найхарактернішою рисою творів поета є мелодійність, дивовижне поєднання звуків із почуттями. У своїй поезії П. Верлен наблизився до розуміння душі, яка прагнула гармонії, але не знаходячи її у світі, плакала і страждала, виливаючи весь свій сум у мелодіях ліричних віршів.

Пе
на
Як
кн
ас
су
за
на
ща

ла
) .
зву
а,
ть

Збірка «Сатурнічні поезії»

Таким чином, меланхолія — і поетичний образ, і власний стан душі поета — визначальна риса його світосприйняття. Можливо, тому Верлен був такий близький і українським поетам, багато з них перекладали його вірші на українську мову.

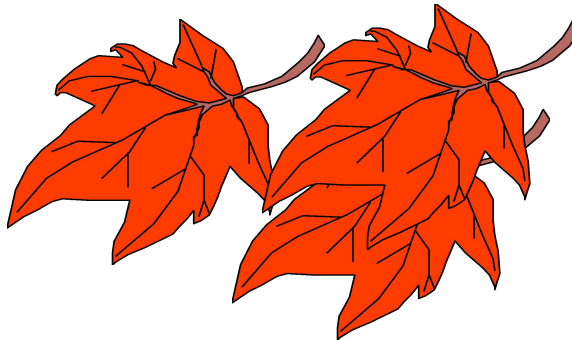
ALEXANDRE

De l'autant
Elevé mon cœur
D'une langue
Monstère
Tout s'efface
Et l'âme, quand
Sous l'air,
Je me souviens
Des jours anciens
De l'air

1815

“Осіння пісня”

**Неголосні
Млосні пісні
Струн осінніх
Серце тобі
Топлять в журбі,
В голосіннях.
Блідну, коли
Чую з імлі
Б'є годинник:
Линуть думки
В давні роки
Мрій дитинних**

Збірка «Сатурнічні поезії»

Наприклад, осінь є метафорою утоми, старіння, смерті, що наближається; вітер символізує всесильний Рок; ліс — це матеріалізовані думки про минуле, мрії й розчарування; сутінки — образ хиткості буття; сніжні рівнини — туга.

«Мудрість»

Серед поетичних збірок особливе місце посідає «Мудрість», вирізняючись милозвучністю, єдністю тональності й новим світовідчуттям. Поет поглянув на світ очима Каспара Гаузера — це реальний персонаж, шістнадцятирічний підліток, якого багато років тримали ув'язненним у підземеллі.

Хлопець зріс розумово й фізично відсталим: погано розмовляв, майже не орієнтувався у просторі, нічого не знав про світ і людей. У 1828 році у Нюрнберзі його покинули на вулиці, а через п'ять років, коли спробували розслідувати його справу, нещасного юнака підступно вбили кинджалом.

Верлен ототожнив себе з цією загадковою і сумною постаттю, яка не знала, що у світі важливіше і цікавіше — сонячне проміння, жебоніння струмка, собака, що біжить, чи відчуття голоду, біль у ногах. Каспар Гаузер відчував усе разом — найзіркішими очима, найгострішим слухом, найчутливішою шкірою.

***Це властиво і поезії Верлена.
Поет стверджував єдність,
поліфонічність сприйняття
світу, обравши об'єктом поезії
миттєве переживання – це
провідні мотиви верленівських
поезій:***

«Сентиментальна прогулянка»

***Захід дотлівав, багряніли хмари,
Вітер колихав білі ненюфари,
Квіти колихав між очеретів,
Над сумним ставком тихо шарудів.
Я бродив один із жалем кривавим,
Між похилих верб понад сонним
ставом,
Де густий туман уставав з низів,
Де, мов великан, привид чийсь
сизів.***

«Сентиментальна прогулянка»

**Це — перша половина поезії
Верлена «Сентиментальна
прогулянка». Поет часто обирав
теми і назви з класичного
репертуару. Чимало
«Сентиментальних прогулянок»
здійснили англійські й французькі
романтики під впливом
«Сентиментальної подорожі»
Лоренса Стерна.**

«Сентиментальна прогулянка»

Складається враження, що кожен рядок першої строфи віддзеркалюється у відповідному рядку другої строфи: багрянні хмари неба освітлюють кривавим жалем душу героя; очерети віддзеркалюються в озері, звідки підіймається густий туман; з туману вітер постає приви́дом-великаном...

«Так тихо серце плаче»

Серед віршів поля Верлена найбільш відомою українському читачеві є поезія «Так тихо серце плаче» у блискучому перекладі Максима Рильського. Поезія розпочинається епіграфом — рядком з вірша Рембо, дослівний переклад якого: «Ніжно дощить над містом» .

Верлен, як і Бодлер, — дитя міста. Верлен першим створив урбаністичні вірші, індустріальний пейзаж. Поет виписує його з реалістичною точністю в деталях життя великого міста й передмість, фабрик і пароплавів, вокзалів і залізниць.

Висновки

*Хто ж такий П, Верлен?
Він повів за собою не тільки
покоління французьких
символістів. Його творчістю
захоплювались і відчували на собі
його вплив Р. М. Рільке та О. Блок,
Гарсія Лорка та Б. Пастернак, А.
Ахматова та П. Тичина, Л.
Костенко.*

Висновки

***Тож нехай і у ваших душах
назавжди залишиться П.Верлен,
його прагнення красою змінити
світ.***

«Зелень»

*От листя, от квітки, а от плоди на гіллі,
І серце - все для вас, кожнісінький удар.
Хай пощадять його тендітні руки білі,
Нехай потішить вас маленький скромний дар.
Я щойно з вулиці, окроплений росою,
І вітер вранішній чоло перестудив.
Дозвольте ж, біля вас я поживу красою,
Помрію, втомлений, про суще диво з див.
Дозвольте до грудей припасти головою,
У ній, цілованій, — все обертом дзвенить.
Був добрий шторм, та я сп'янілу заспокою,
Я задрімаю, й ви спочиньте хоч на мить.*
